

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 319 97 54
interior 2043
Fax : + 021 336 85 48

DECIZIA NR.297/.X.2013

privind soluționarea contestației formulate de
S.C. .X. SA

înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr..X. din data de 23.07.2013

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală .X., prin adresa nr. .X./22.07.2013, înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. .X./23.07.2013, cu privire la contestația formulată de **S.C. .X.SA** cu domiciliul fiscal în municipiul .X., str. .X. nr. .X., județul .X., CUI .X., înregistrată la ORC sub nr.J.X./ .X./ .X., prin Societatea civilă de avocați “.X.”, potrivit împuternicirii avocațiale seria.X. nr. .X./2013, anexată în original la dosarul contestației.

S.C. .X. SA contestă parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .X./23.X.2013 (denumită în continuare Decizie de impunere), emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .X./23.X.2013, respectiv suma de .X. lei, reprezentând:

- .X. lei impozit pe profit
- .X. lei dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit
- .X. lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit.

De asemenea, societatea contestă parțial și Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. .X./23.X.2013 (denumită în continuare Decizie de nemodificare), pentru suma de .X. lei, reprezentând contribuții sociale aferente sumelor plătite foștilor salariați în cadrul programelor .X. 2006-2010, după cum urmează:

- .X. lei contribuție de asigurări sociale datorată de angajator
- .X. lei contribuție individuală de asigurări sociale datorată de asigurați
- .X. lei contribuție de asigurare accidente de muncă și boli profesionale
- .X. lei contribuție de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator
- .X. lei contribuție individuală de asigurări sociale de sănătate datorată

de asigurați

- .X. lei contribuție pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate
- .X. lei contribuție de asigurări pentru șomaj datorată de angajator
- .X. lei contribuție individuală de asigurări pentru șomaj datorată de asigurați
- .X. lei contribuție la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale.

În raport de data comunicării Deciziei de impunere nr. .X./23.X.2013 și a Deciziei de nemodificare nr. .X./23.X.2013, respectiv **31.X.2013**, potrivit ștampilei societății aplicată în prezența organelor de inspecție fiscală pe adresa D.G .X.nr. .X./20.X.2013, contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la data de **01.X.2013**, astfel cum rezultă din ștampila oficiului poștal aplicată pe plicul contestației (aflat la dosarul cauzei), fiind înregistrată la Direcția Generală .X. în data de 02.X.2013, conform ștampilei registraturii Direcției Generale .X., aplicată pe contestația aflată în original la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 și art.209 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de S.C. .X. SA.

I. S.C. .X. SA solicită prin contestația formulată, admiterea acesteia și în principal:

- **anularea în parte a Deciziei de impunere nr. .X./23.X.2013, în ce privește suma de .X. lei, reprezentând impozit pe profit și accesorii aferente în sumă de .X. lei, urmare considerării de către organele de inspecție fiscală a cheltuielilor cu diferențe de curs valutar înregistrate în anul 2008 ca fiind cheltuieli nedeductibile;**
- **anularea în parte a Deciziei de nemodificare nr. .X./23.X.2013, în ce privește suma de .X. lei, reprezentând contribuții sociale aferente sumelor plătite de societate foștilor salariați în cadrul programului "Scheme de Plecări Voluntare - .X." în perioada 2006-2010.**

În subsidiar, în măsura în care se consideră legală Decizia de nemodificare, se solicită obligarea Direcției Generale .X. să emită o decizie de impunere în care să reîntregească baza impozabilă aferentă impozitului pe profit pentru fiecare an din perioada 2006-2010, prin acordarea deductibilității fiscale a cheltuielilor efectuate de către societate cu contribuțiile sociale aferente ajutoarelor acordate foștilor salariați în cadrul .X. 2006-2010.

A. Referitor la cheltuielile cu diferențe de curs valutar în sumă de .X. lei înregistrate de societate în anul 2008, considerate de organele de inspecție

fiscală ca fiind nedeductibile fiscal (stabilindu-se un impozit pe profit suplimentar în sumă de .X. lei și accesorii aferente în sumă de .X. lei), societatea susține că:

- în anul 2002, societatea a contractat un împrumut de la acționarul său majoritar .X. în valoare de .X. USD, pentru o perioadă de 6 ani, având obligația returnării acestuia în rate bianuale de .X. USD;

- la momentul restituirii ratelor aferente anului 2008, datorită fluctuațiilor de curs valutar dintre RON și USD, au fost înregistrate diferențe de curs valutar în sumă de .X. lei, considerate cheltuieli deductibile, fiind evidențiate în contul .X. - "cheltuieli din diferențe de curs valutar credite", notele contabile în baza cărora au fost efectuate înregistrările contabile fiind puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală.

Prin prezentarea notelor contabile respective, societatea precizează că a îndeplinit condițiile formale în vederea deducerii cheltuielilor aferente diferențelor de curs valutar, susținând că, în mod nelegal, organele fiscale au impus societății plata sumei de .X. lei, reprezentând impozit pe profit suplimentar și accesorii aferente.

Totodată, S.C. .X. SA susține că pentru perioada 2006 - 2007 (perioadă verificată în cadrul aceleiași inspecții fiscale), organele de inspecție fiscală nu au ridicat obiecțiuni cu privire la deductibilitatea sumelor de aceeași natură.

B. Referitor la suma de .X. lei, reprezentând contribuții sociale plătite de societate în perioada 2006-2010, aferente sumelor achitate foștilor salariați plecați în cadrul programelor .X., considerate de către organele de inspecție fiscală ca fiind corect achitate de societate (neconstatându-se deficiențe care să conducă la modificarea bazei de impunere), societatea susține că:

- în perioada 2004-2010, a fost aprobat un program denumit "schemă de plecări voluntare - .X.", care prevedea că sunt eligibili pentru acest program angajații societății care doresc să părăsească societatea, acestora încetându-le contractul individual de muncă prin acordul părților; conform prevederilor acestui program (rămase neschimbate pe întreaga perioadă 2004-2010), după încetarea contractului individual de muncă angajaților respectivi li se acordau ajutoare sociale din fondurile proprii ale societății, calculate în funcție de anumite criterii specifice îndeplinite de fiecare salariat.

- în anul 2004, aceste ajutoare sociale au fost considerate ca fiind cheltuieli cu foștii salariați ai societății, nedeductibile la calculul impozitului pe profit, apreciindu-se că aceste sume nu reprezintă venituri salariale, însă urmare inspecției fiscale desfășurată în perioada 15.11.2004-27.01.2005 (ce a vizat verificarea parțială a obligațiilor fiscale datorate bugetului general consolidat în perioada 15.11.2001-30.11.2004), organele de inspecție fiscală au asimilat sumele plătite de către societate foștilor salariați în cadrul .X. unor venituri de natură salarială, stabilind obligații fiscale suplimentare cu titlu de impozit pe veniturile din salarii și contribuții aferente.

În urma contestării actelor de impunere, acestea au fost desființate de către organul de soluționare a contestației, astfel că organele de inspecție fiscală au procedat la reverificarea obligațiilor bugetare contestate menținându-și punctul de vedere anterior exprimat, și anume considerarea sumelor de bani

plătite de către societate foștilor salariați în cadrul .X. ca fiind venituri de natură salarială și prin urmare, obligând S.C. .X. SA la plata impozitului pe veniturile din salarii și a contribuțiilor aferente.

Astfel, societatea susține că a fost nevoită să modifice înregistrările contabile ale anului 2004, prin considerarea acestor sume achitate foștilor salariați în cadrul .X. ca fiind venituri de natură salarială, calculând și virând la bugetul de stat impozitul pe veniturile din salarii și contribuțiile aferente, iar din prudență, a menținut același tratament fiscal și în ceea ce privește sumele achitate în cadrul programelor .X. în perioada 2005-2010.

Urmare introducerii acțiunii în justiție, prin care contestatara a adus în atenția instanței de judecată nelegalitatea tratamentului fiscal aplicat de organele de inspecție fiscală sumelor achitate foștilor salariați în cadrul .X. și respectiv, nelegalitatea obligării societății la plata impozitului pe veniturile din salarii și a contribuțiilor aferente, Curtea de Apel .X., prin Sentința nr. .X./14.X.2008, a considerat nelegală asimilarea de către organele fiscale a sumelor acordate de către societate în cadrul .X. ca venituri de natură salarială, soluția fiind irevocabilă ca urmare a respingerii recursului A.N.A.F. de către Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. .X./14.X.2009.

S.C. .X. SA menționează că, prin adresa înregistrată la D.G.X. sub nr. .X./07.X.2013, a solicitat organelor de inspecție fiscală *”să nu finalizeze inspecția fiscală”*, punând la dispoziția acestora Sentința nr. .X./14.X.2008 a Curții de Apel .X., urmare căreia, asimilarea sumelor acordate foștilor salariați plecați în cadrul .X., unor venituri de natură salarială este nelegală.

Totodată, societatea precizează că și prin punctul de vedere transmis de societate urmare analizării proiectului de raport de inspecție fiscală (înregistrat sub nr. .X./ .X./17.X.2013, respectiv Anexa 72 la Raportul de inspecție fiscală nr. .X./23.X.2013), în vederea organelor de inspecție fiscală că asimilarea sumelor achitate foștilor salariați în cadrul .X. 2006-2010 unor venituri salariale este greșită, invocând dispozițiile obligatorii ale Sentinței irevocabile și, în mod nelegal, organele de inspecție fiscală au concluzionat că *”în urma inspecției fiscale, nu s-au constatat deficiențe care să conducă la modificarea bazei de impunere și să determine diferențe suplimentare față de sumele înregistrate în evidența contabilă a societății”*.

În concluzie, contestatara susține că suma de .X. lei, achitată cu titlu de contribuții sociale, reprezintă obligații fiscale declarate și achitate în plus, fiind nedatorate de către societate la bugetul general consolidat.

În subsidiar, S.C. .X. SA solicită ca în măsura în care Decizia de nemodificare nr. .X./23.X.2013 este considerată legală de către organul de soluționare a contestației, considerând prin absurd că sumele acordate foștilor salariați prin programele .X. 2006-2010 ar fi venituri de natură salarială, cheltuielile cu contribuțiile sociale aferente în valoare de .X. lei să fie tratate drept cheltuieli deductibile la calculul impozitului pe profit aferent fiecărui exercițiu financiar pentru care acestea au fost efectuate.

Contestatara precizează că organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a tratat ca nedeductibile la calculul impozitului pe profit contribuțiile

sociale în cadrul .X. 2006-2010 în valoare totală de .X. lei, deși au asimilat sumele plătite de către societate foștilor salariați în cadrul .X. unor venituri de natură salarială.

Astfel, în situația în care sumele acordate ar fi considerate de natură salarială, contribuțiile sociale în valoare totală de .X. lei s-ar încadra în categoria cheltuielilor deductibile și ar trebui reîntregită baza impozabilă aferentă impozitului pe profit pentru fiecare an din perioada 2006-2010.

II. A. Prin Decizia de impunere nr. .X./23.X2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de Direcția Generală .X., au fost stabilite obligații fiscale în sarcina societății ca urmare a constatărilor cuprinse în Raportul de inspecție fiscală nr. .X./23.X.2013, în sumă totală de .X. lei, reprezentând:

- .X. lei - TVA
- .X. lei - dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA
- .X. lei - penalități de întârziere aferente TVA
- .X. lei – impozit pe profit
- .X. lei - dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit
- .X. lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe profit
- .X. lei - dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din dividende distribuite persoanelor juridice
- .X. lei - dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice
- .X. lei - impozit pe veniturile obținute din România de persoane juridice nerezidente
- .X. lei - dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile obținute din România de persoane juridice nerezidente
- .X. lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile obținute din România de persoane juridice nerezidente,

din care S.C. .X. SA contestă parțial aceste obligații fiscale, respectiv suma de .X. lei, reprezentând:

- .X. lei impozit pe profit
- .X. lei dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit
- .X. lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit,

susținând că organele de inspecție fiscală au considerat în mod eronat ca fiind nedeductibile la calculul impozitului pe profit, cheltuielile cu diferențe de curs valutar în sumă de .X. lei înregistrate de societate în anul 2008.

Referitor la aceste cheltuieli cu diferențe de curs valutar, organele de inspecție fiscală susțin că:

- societatea a înregistrat în anul 2008 în contul .X. "Cheltuieli diferențe curs alte credite" suma de .X. lei fără a prezenta documente justificative (respectiv, modul de calcul al diferențelor de curs valutar), aceste cheltuieli fiind înregistrate în baza unor note contabile prezentate pe timpul verificării, respectiv

notele contabile nr. .X./19.X.2008 și nr. .X./21.X.2008;

- s-a procedat la reîntregirea bazei impozabile la 31.12.2008 cu suma de .X. lei, calculându-se un impozit pe profit suplimentar datorat de societate în sumă de .X. lei și accesorii aferente în sumă de .X. lei (.X. dobânzi/majorări de întârziere și .X. lei penalități de întârziere).

B. Prin Decizia privind de nemodificarea bazei de impunere nr..X./23.X.2013, emisă de Direcția Generală .X. în baza constatărilor cuprinse în Raportul de inspecție fiscală nr. .X./23.X.2013, s-a dispus nemodificarea bazei de impunere pentru următoarele obligații fiscale verificate:

• **pentru perioada 01.07.2006 – 31.12.2010:**

- contribuția de asigurări sociale datorată de angajator
- contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați
- contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator
- contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator
- contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați
- contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator
- contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați
- contribuția pentru asigurări de sănătate calculată pentru concediile medicale care se deduce din contribuția de asigurări sociale datorată de angajator
- contribuția de asigurări de sănătate datorată pentru persoanele care se află în concediu medical
- contribuții pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice
- impozit pe veniturile din salarii și asimilate salariilor
- impozit pe veniturile din activități desfășurate în baza contractelor/ convențiilor civile încheiate, precum și a contractelor de agent
- vărsăminte de la persoanele juridice, pentru persoanele cu handicap neîncadrate.

• **pentru perioada 01.01.2007 – 31.12.2010:**

- contribuția angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale.

S.C. .X. SA contestă parțial Decizia de nemodificare, respectiv suma de .X. lei, reprezentând contribuții sociale aferente sumelor plătite foștilor salariați în cadrul .X. 2006-2010, susținând că acestea nu erau datorate de societate întrucât aceste sume nu erau de natură salarială.

Prin Raportul de inspecție fiscală nr. .X./23.X.2013, organele de inspecție fiscală menționează că pentru perioada 01.07.2006-31.12.2010, societatea a derulat în mai multe etape programul denumit "Schema de Plecări Voluntare - .X.", în baza căruia a asimilat sumele reprezentând ajutoare acordate foștilor salariați care au plecat voluntar din societate, cu drepturile salariale, calculând și achitând impozit pe veniturile din salarii și contribuții aferente.

Totodată, organele de inspecție fiscală susțin că, urmare verificărilor efectuate asupra obligațiilor fiscale menționate anterior, nu s-au constatat

diferențe suplimentare față de sumele înregistrate în evidența contabilă a societății și nici între sumele declarate de societate și cele înregistrate în contabilitate, fapt ce a determinat nemodificarea bazei de impunere aferente acestora.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

A. Referitor la suma totală de .X. lei, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor se poate pronunța asupra deductibilității cheltuielilor cu diferențe de curs valutar înregistrate de contestatară în cursul anului 2008, în condițiile în care din documentele depuse de societate ulterior încheierii inspecției fiscale rezultă o altă situație de fapt decât cea constatată de organele de inspecție fiscală.

În fapt, așa cum rezultă din cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr. .X./23.X.2013, societatea a înregistrat în anul 2008 în contul .X. "Cheltuieli diferențe curs alte credite" suma de .X. lei fără a avea documente justificative, aceste cheltuieli fiind considerate deductibile la calculul impozitului pe profit aferent anului 2008.

Conform explicațiilor date organelor de inspecție fiscală de către reprezentanții legali ai societății (Anexa nr. 26 la Raportul de inspecție fiscală nr. .X./23.X.2013), cheltuiala deductibilă fiscal aferentă contului .X. "cheltuieli din diferențe curs valutar credite" în sumă de .X. lei reprezintă "diferența de curs înregistrată la momentul plății ratei bianuale de .X. USD la creditul .X. USD primit de la .X., înregistrat în contul .X.", documentele prezentate în susținerea deductibilității fiind notele contabile nr. .X./19.X.2008 și nr. .X./21.X.2008, atașate la anexa respectivă.

Organele de inspecție fiscală au considerat nedeductibile aceste cheltuieli la calculul impozitului pe profit, stabilind un impozit pe profit suplimentar în sumă de .X. lei și accesorii aferente în sumă de .X. lei (.X. dobânzi/majorări de întârziere și .X. lei penalități de întârziere), pe motiv că nu au fost prezentate documente din care să rezulte deductibilitatea acestor cheltuieli.

Prin contestație, S.C. .X. SA susține că "a prezentat organelor fiscale notele contabile întocmite în 2008 (atașate în Anexa 26 la Raportul de inspecție fiscală)", considerând nelegală impunerea societății la plata impozitului pe profit suplimentar în sumă de .X. lei și accesorii aferente în sumă de .X. lei.

În drept, potrivit prevederilor art. 19 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aplicabilă în anul 2008 :

"(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri,

dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

În ceea ce privește cursul de schimb valutar, potrivit dispozițiilor art.9 alin.(3) și alin.(4) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“(3) Sumele exprimate într-o monedă străină se convertesc în moneda națională a României, după cum urmează:

*[...] b) în oricare alt caz, **sumele se convertesc în moneda națională a României prin utilizarea cursului de schimb valutar la data la care se primesc sau se plătesc sumele respective ori la altă dată prevăzută în norme.***

(4) În înțelesul prevederilor alin. (3), cursul de schimb valutar, folosit pentru a converti în moneda națională a României sumele exprimate în moneda străină, este cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României, exceptând cazurile prevăzute expres în norme”.

De asemenea, sunt aplicabile prevederile art.1 alin.(2) din H.G. nr.155/1997 privind efectuarea și reflectarea în contabilitate a operațiunilor în valută:

„(2) Cursul de schimb în vigoare la data efectuării operațiunilor, astfel cum este prevăzut la pct. 76 din Regulamentul de aplicare a Legii contabilității nr. 82/1991, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 704/1993, este cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României în ziua precedentă[...].”

Din interpretarea coroborată a textelor de lege anterioare, rezultă că sumele exprimate într-o monedă străină se convertesc în moneda națională prin utilizarea cursului de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României în ziua precedentă.

Mai mult, conform pct.141 și pct.152 din O.M.F.P. nr.1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene:

„141. - (1) Operațiunile privind încasările și plățile în valută se înregistrează în contabilitate la cursul zilei, comunicat de Banca Națională a României.

152. - (1) Creanțele și datoriile în valută se înregistrează în contabilitate atât în lei, la cursul de schimb de la data efectuării operațiunilor, comunicat de Banca Națională a României, cât și în valută.

(2) Operațiunile în valută trebuie înregistrate în momentul recunoașterii inițiale în moneda de raportare (leu), aplicându-se sumei în valută cursul de schimb dintre moneda de raportare și moneda străină, la data efectuării tranzacției.”

Conform art.10 din Norma nr.3/2005 privind funcționarea pieței valutare interbancare:

“Calcularea și publicarea cursurilor de schimb ale pieței valutare din România de către Banca Națională a României se fac în fiecare zi bancară, la

ora 13,00, pe baza cotațiilor afișate de intermediarii pe piața valutară interbancară”,

cursul fiind afișat cu data zilei în care s-a calculat și reflectă piața interbancară din acea zi, informație afișată oficial pe site-ul acestei instituții, practic într-o zi lucrătoare nu sunt valabile două cursuri de schimb valutar.

Totodată, pe site-ul respectiv se mai precizează că BNR nu impune obligativitatea utilizării cursurilor sale valutare în tranzacții efective de schimb valutar, înregistrări contabile sau alte operațiuni.

În ceea ce privește conținutul documentelor justificative sunt aplicabile prevederile pct. 2 din anexa 1 la Ordinul ministrului finanțelor nr. 1850/2004 privind registrele și formularele financiar-contabile, conform cărora:

“2. Documentele justificative trebuie să cuprindă următoarele elemente principale:

- *denumirea documentului;*
- *denumirea și, după caz, sediul unității care întocmește documentul;*
- *numărul documentului și data întocmirii acestuia;*
- *menționarea părților care participă la efectuarea operațiunii economico-financiare (când este cazul);*
- *conținutul operațiunii economico-financiare și, atunci când este necesar, temeiul legal al efectuării acesteia;*
- ***datele cantitative și valorice aferente operațiunii economico-financiare efectuate;***
 - *numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care răspund de efectuarea operațiunii economico-financiare, ale persoanelor cu atribuții de control financiar preventiv și ale persoanelor în drept să aprobe operațiunile respective, după caz;*
 - *alte elemente menite să asigure consemnarea completă a operațiunilor efectuate.*

Documentele care stau la baza înregistrărilor în contabilitate pot dobândi calitatea de document justificativ numai în condițiile în care furnizează toate informațiile prevăzute de normele legale în vigoare.”

Din documentele aflate la dosarul cauzei reiese că organele de inspecție fiscală nu au acordat S.C. .X. SA drept de deducere a cheltuielilor din diferențe de curs valutar aferente creditului acordat de .X. în cursul anului 2008, întrucât aceasta nu a prezentat documente justificative, fără însă a preciza care sunt documentele pe care societatea trebuia să le prezinte.

Întrucât prin contestație societatea susține că *“pentru perioadele trecute, inclusiv unele acoperite de prezenta inspecție (i.e. 2006 – 2007), inspecția fiscală nu a ridicat nicio obiecțiune cu privire la deductibilitatea sumelor de această natură”*, iar organele de inspecție fiscală nu au făcut mențiuni referitoare la acest aspect în raportul de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor a solicitat, prin adresa nr. .X./28.X.2013, precizări în acest sens

Direcției Generale .X..

Urmare acestei solicitări, organele de inspecție fiscală, prin adresa nr. .X./24.X.2013 precizează faptul că *“pe toată durata inspecției fiscale, societatea nu a răspuns solicitărilor repetate ale echipei de inspecție fiscală de a prezenta documente justificative pentru înregistrarea pe cheltuieli (modul de calcul al diferențelor de curs valutar), în contul .X.-‘Cheltuieli diferențe curs alte credite’, cheltuieli cu diferențele de curs valutar în sumă totală de .X. lei, înregistrări efectuate în baza notelor contabile prezentate pe timpul verificării.”*

De asemenea, în adresa respectivă se mai menționează că *“față de anii 2006 și 2007, societatea nu a prezentat componența sumei de .X. lei, înregistrată în contul .X.-‘Cheltuieli diferențe curs alte credite’ la 31.12.2008 (ordinele de plată aferente ratei, modul de calcul privind stabilirea diferenței de curs valutar)” și că “sumele înregistrate în contul .X. în anul 2008, respectiv .X. lei au fost de aproximativ 9 ori mai mari față de sumele înregistrate în acest cont în anul 2007, respectiv .X. lei, în condițiile în care cursul valutar pentru USD nu a înregistrat o creștere semnificativă față de anul 2007.”*

Totodată, prin adresa nr. .X./19.X.2013 Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor a solicitat contestatarii copii după documentele de plată în valută aferente ratelor plătite în cursul anului 2008 la împrumutul acordat de .X., extrase de cont în valută, precum și situația privind calculul diferențelor de curs valutar înregistrate în contabilitate.

Ca răspuns la adresa respectivă, contestatara, prin Societatea civilă de avocați “.X.” (prin adresa F.N. înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. .X./25.X.2013) a transmis organului de soluționare a contestației o serie de documente, printre acestea regăsindu-se copii după notele contabile nr. .X./19.X.2008 și nr. .X./21.X.2008 (deja existente la dosarul cauzei), însă completate cu calcule privind stabilirea diferențelor de curs valutar înregistrate în contabilitate în sumă de .X. lei, precum și un extras de cont al societății din data de 19.X.2008 de la .X. SA, din care rezultă debitarea de către bancă a contului de disponibil în valută al societății cu suma de .X. USD.

Urmare celor prezentate și a faptului că organul de soluționare a contestației nu se poate substitui organului fiscal pentru a stabili dacă modul de calcul al diferențelor de curs valutar aferente anului 2008, prezentat de contestatară, este corect în raport de dispozițiile normative incidente în materie, în lipsa unor constatări în acest sens ale organelor de inspecție fiscală, având în vedere prevederile art. 7 alin.(2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora:

“Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.”,

în temeiul art.216 alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

“(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ

atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare”, coroborate cu alin.(3¹) al aceluiași articol și cu pct.11.6 din Ordinul nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care prevede:

“11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia[...]”, se va desființa parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .X./23.X2013, respectiv pentru suma de .X. lei, reprezentând impozit pe profit suplimentar datorat de societate, urmând ca organele fiscale să reanalizeze cauza pentru aceleași obligații și aceeași perioadă avută în vedere prin actul administrativ desființat, prin raportare la documentele suplimentare transmise de contestatară și înregistrate la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. .X./25.X.2013.

Concomitent cu prezenta decizie, organul de soluționare a contestației va transmite organului de inspecție fiscală o copie a adresei societății înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. .X./25.X.2013 și a documentelor atașate la aceasta.

Referitor la suma de .X. lei, reprezentând dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de .X. lei și penalități de întârziere aferente în sumă de .X. lei, având în vedere că Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .X./23.X2013 a fost desființată parțial pentru suma de .X. lei, reprezentând impozit pe profit suplimentar datorat de societate, potrivit principiului de drept „accessorium sequitur principale”, se va desființa decizia de impunere și pentru accesoriile aferente impozitului pe profit suplimentar în sumă de .X. lei.

B. În ceea ce privește contribuțiile sociale aferente sumelor acordate foștilor salariați conform programelor .X. în perioada 2006-2010, cauza supusă soluționării este dacă acestea sunt legal datorate de contestatară, în condițiile în care pentru o perioadă anterioară celei care a făcut obiectul inspecției fiscale instanța a hotărât definitiv că sumele acordate salariaților disponibilizați voluntar, în vederea încetării raporturilor de muncă, nu reprezintă venituri de natură salarială.

În fapt, în cadrul inspecției fiscale desfășurate la contestatară în perioada 10.05.2011-30.04.2013, organele de inspecție fiscală au avut ca obiectiv verificarea modului de constituire, înregistrare, declarare și virare a impozitului pe veniturile din salarii și asimilate salariilor, precum și a contribuțiilor aferente datorate bugetului general consolidat al statului pentru perioada 01.07.2006-31.12.2010.

Din conținutul Raportului de inspecție fiscală nr. .X./23.X.2013 reiese că societatea a înregistrat sumele acordate foștilor salariați în programul .X. din perioada 2006-2010 în contul 641“Cheltuieli cu salariile personalului”, fiind considerate venituri de natură salarială, pentru care au fost calculate, declarate

și virate următoarele impozite și contribuții aferente:

1. Impozit pe veniturile din salarii - .X. lei
2. Contribuții sociale – în valoare totală de .X. lei, compusă din:
 - .X. lei contribuție de asigurări sociale datorată de angajator
 - .X. lei contribuție individuală de asigurări sociale datorată de asigurați
 - .X. lei contribuție de asigurare accidente de muncă și boli profesionale
 - .X. lei contribuție de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator
 - .X. lei contribuție individuală de asigurări sociale de sănătate datorată de asigurați
 - .X. lei contribuție pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate
 - .X. lei contribuție de asigurări pentru șomaj datorată de angajator
 - .X. lei contribuție individuală de asigurări pentru șomaj datorată de asigurați
 - .X. lei contribuție la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale.

Urmare verificărilor efectuate asupra obligațiilor fiscale menționate anterior, organele de inspecție fiscală nu au constatat diferențe suplimentare față de sumele înregistrate în evidența contabilă a societății și nici între sumele declarate de societate și cele înregistrate în contabilitate, fapt ce a determinat nemodificarea bazei de impunere aferente acestora, fiind emisă Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr..X./23.X.2013.

Prin contestație, S.C. .X. SA susține că suma de .X. lei constituie de fapt obligații fiscale declarate și achitate în plus, fiind nedatorate de către societate la bugetul general consolidat.

Prin adresa nr. .X., înregistrată la Direcția Generală .X. în data de 07.X.2013, S.C. .X. SA a solicitat organelor de inspecție fiscală, în concordanță cu dispozițiile obligatorii ale Sentinței civile nr. .X./14.X.2008 a Curții de Apel .X., definitivă și irevocabilă (prin Decizia nr. .X./14.X.2009 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția .X.), *”să observe că tratamentul fiscal aplicat de către Societate sumelor acordate ca ajutoare foștilor salariați care au plecat voluntar în cadrul programului denumit schemă de plecări voluntare-.X. în perioada supusă inspecției fiscale nu corespunde celui prevăzut de lege. În consecință, sumele stabilite și achitate de către .X. cu titlu de impozit pe salarii și contribuții sociale în perioada 2006-2010 aferente plăților făcute foștilor salariați în cadrul .X. reprezintă sume nedatorate de către Societate la bugetul de stat și bugetele asigurărilor sociale, potrivit legii”*, însă organele de inspecție fiscală nu au luat în considerare această sentință.

În drept, în perioada 2006-2010, prevederile legale incidente aferente contribuțiilor sociale au fost următoarele:

1. În ceea ce privește contribuția de asigurări sociale datorată de angajator și contribuția individuală la fondul de asigurări sociale reținută de la asigurați, sunt aplicabile prevederile art.23 alin.1 și art.24 alin.1 din Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu

modificările și completările ulterioare, conform cărora, în perioada 01.07.2006 – 31.12.2007:

ART. 23

(1) *Baza lunară de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale în cazul asiguraților o constituie:*

a) **salariile individuale brute**, realizate lunar, inclusiv sporurile și adaosurile, reglementate prin lege sau prin contractul colectiv de muncă, în cazul asiguraților prevăzuți la art. 5 alin. (1) pct. I, sau veniturile brute de natura drepturilor salariale realizate lunar de asigurații prevăzuți la art. 5 alin. (1) pct. II;

b) **venitul lunar asigurat**, prevăzut în declarația sau în contractul de asigurare socială, care nu poate fi mai mic de o pătrime din salariul mediu brut.

ART. 24

(1) *Baza lunară de calcul, la care angajatorul datorează contribuția de asigurări sociale, o constituie **fondul total de salarii brute lunare** realizate de asigurații prevăzuți la art. 5 alin. (1) pct. I și II.*

iar în perioada 2008-2010:

ART. 23

(1) *Baza lunară de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale în cazul asiguraților o constituie:*

a) **venitul brut realizat lunar**, în situația asiguraților prevăzuți la art. 5 alin. (1) pct. I și II.

ART. 24

(1) *Baza lunară de calcul a contribuției de asigurări sociale datorate de către angajator o constituie suma veniturilor care constituie baza de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale conform art. 23 alin. (1).*

Se reține că, în perioada 2006-2010 baza de calcul a contribuțiilor de asigurări sociale a constituit-o **fondul total de salarii brute lunare** realizate, respectiv **venitul brut realizat lunar** de o persoană care desfășura activități pe bază de contract individual de muncă.

2. În ceea ce privește contribuția la asigurările sociale de sănătate datorată de angajator și reținută de la asigurați, sunt aplicabile prevederile art. 257 și art.258 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, conform cărora în perioada 01.07.2006-31.12.2010:

ART. 257

(1) *Persoana asigurată are obligația plății unei contribuții bănești lunare pentru asigurările de sănătate, cu excepția persoanelor prevăzute la art. 213 alin. (1).*

(2) *Contribuția lunară a persoanei asigurate se stabilește sub forma unei cote de 6,5%, care se aplică asupra:*

a) **veniturilor din salarii** sau asimilate salariilor care se supun impozitului pe venit;

ART. 258

(1) *Persoanele juridice sau fizice la care își desfășoară activitatea asigurații au*

*obligația să calculeze și să vireze la fond o contribuție de 7% asupra **fondului de salarii**, datorată pentru asigurarea sănătății personalului din unitatea respectivă.*

(2) Prin fond de salarii realizat, în sensul prezentei legi, se înțelege totalitatea sumelor utilizate de o persoană fizică și juridică pentru plata drepturilor salariale sau asimilate salariilor.”

Se reține că, baza de calcul a contribuțiilor sociale de sănătate a constituit-o **fondul de salarii**, respectiv **veniturile din salarii** sau asimilate salariilor care au fost supuse impozitului pe venit.

3. Referitor la contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice și fizice, pentru perioada 01.07.2006-31.12.2010 sunt incidente, prevederile art.4 alin.2 din O.U.G. nr.158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, conform cărora:

*“(2) Începând cu data de 1 ianuarie 2006, cota de contribuție pentru concedii și indemnizații, destinată exclusiv finanțării cheltuielilor cu plata drepturilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, este de 0,85%, aplicată la **fondul de salarii** sau, după caz, la drepturile reprezentând indemnizație de șomaj, asupra veniturilor supuse impozitului pe venit ori asupra veniturilor cuprinse în contractul de asigurări sociale încheiat de persoanele prevăzute la art.1 alin.(2) lit.e), și se achită la bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate.”*,

precum și prevederile art. 256 alin.5 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, conform cărora:

*“(5) Cota de contribuție pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate, destinată exclusiv finanțării cheltuielilor cu plata acestor drepturi, este de 0,75%, aplicată la **fondul de salarii** sau, după caz, la drepturile reprezentând indemnizație de șomaj ori asupra veniturilor supuse impozitului pe venit, și se achită la bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, în condițiile legii.”*

Se reține, deci, că baza de calcul a contribuției pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice și fizice a constituit-o tot **fondul de salarii**.

4. Referitor la contribuția angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, potrivit art.7 alin.1 din Legea nr.200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, în perioada 01.01.2007-31.12.2007:

*“(1) Angajatorii au obligația de a plăti lunar o contribuție la Fondul de garantare, în cotă de 0,25%, aplicată asupra **fondului total de salarii brute lunare realizate de salariați**.”*,

iar în perioada 01.01.2008-31.12.2010:

“(1) Angajatorii au obligația de a plăti lunar o contribuție la Fondul de garantare în cotă de 0,25%, aplicată asupra sumei veniturilor care constituie baza de calcul a contribuției individuale la bugetul asigurărilor pentru șomaj realizate de salariații încadrați cu contract individual de muncă, potrivit legii.”

Se reține, că baza de calcul a contribuției la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale a constituit-o **fondul total de salarii brute lunare** realizate de salariați, respectiv suma veniturilor ce au constituit baza de calcul a contribuției individuale la bugetul asigurărilor pentru șomaj realizate de salariații încadrați cu contract individual de muncă.

5. În ceea ce privește contribuția la fondul de șomaj datorată de angajator și cea reținută de la asigurați, sunt aplicabile prevederile art.26 și art.27 alin.1 din Legea nr.76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, conform cărora în perioada 01.07.2006-31.12.2007:

“ART. 26

*Angajatorii au obligația de a plăti lunar o contribuție la bugetul asigurărilor pentru șomaj, în cotă de 2,5%, aplicată asupra **fondului total de salarii brute lunare** realizate de persoanele asigurate obligatoriu, prin efectul legii, prevăzute la art. 19.*

ART. 27

*(1) Angajatorii au obligația de a reține și de a vira lunar contribuția individuală la bugetul asigurărilor pentru șomaj, în cotă de 1%, aplicată asupra **salariului de bază lunar brut**, pentru asigurații prevăzuți la art. 19 lit. a) - d) sau, după caz, pentru asigurații prevăzuți la art. 19 lit. e), asupra veniturilor brute lunare realizate.”*

iar în perioada 01.01.2008-31.12.2010:

“ART. 26

Angajatorii au obligația de a plăti lunar o contribuție la bugetul asigurărilor pentru șomaj, a cărei cotă se aplică asupra sumei veniturilor care constituie baza de calcul a contribuției individuale la bugetul asigurărilor pentru șomaj, conform art. 27 alin. (1).

ART. 27

(1) Angajatorii au obligația de a reține și de a vira lunar contribuția individuală la bugetul asigurărilor pentru șomaj, a cărei cotă se aplică asupra bazei lunare de calcul, reprezentată de venitul brut realizat lunar, în situația persoanelor asigurate obligatoriu, prin efectul legii, prevăzute la art. 19.”

Se reține, că baza de calcul a contribuțiilor la fondul de șomaj a constituit-o **fondul total de salarii brute lunare**, respectiv **salariul de bază lunar brut**.

6. În ceea ce privește contribuția la fondul de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale, sunt aplicabile prevederile art.101 alin.1 din Legea nr.346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

“ART. 101

*(1) Baza lunară de calcul la care persoanele prevăzute la art. 5 și 7 datorează contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale este reprezentată de **fondul total de salarii brute lunare** realizate.”*

Se reține, că baza de calcul a contribuției la fondul de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale a constituit-o **fondul total de salarii brute lunare**.

Prin Sentința civilă nr..X./14.C.2008 a Curții de Apel .X., definitivă și irevocabilă prin Decizia nr. .X./14.X.2009 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, a fost statuat faptul că sumele achitate foștilor salariați în cadrul .X. nu pot fi asimilate veniturilor de natură salarială, ci constituie venituri din alte surse pentru care nu se datorează contribuții sociale.

Astfel, la pag.6 a Sentinței civile se menționează că *“veniturile salariale sunt supuse impozitării potrivit dispozițiilor Legii 571/2003 privind Codul fiscal, condiția premisă pentru aprecierea naturii acestora fiind existența unui contract individual de muncă în vigoare la data realizării veniturilor”, iar “sumele contestate în cauză au fost acordate de reclamantă în baza înscrisului intitulat schemă de plecări voluntare în conformitate cu care s-a stabilit încetarea contractului individual de muncă prin acordul părților [...] angajați care urmau să primească după încetarea contractului individual de muncă sume de bani cu titlu de ajutoare sociale”.*

Referitor la natura sumelor acordate foștilor salariați în cadrul .X., la pag. 7 instanța reține că este *“aceea de ajutoare sociale, în condițiile în care societatea nu a procedat la concedieri colective, contractele individuale de muncă încetând prin acordul părților”, concluzionând că “dispozițiile pct.109 din HG 44/2004 invocate de organele fiscale ca temei la impozitării acestor drepturi pe care le-au apreciat ca fiind de natură salarială și acordate de angajator ulterior încetării raporturilor de muncă, nu își găsesc aplicabilitatea în cauză în condițiile în care obligațiile de plată a acestor sume se nășteau după încetarea raporturilor de muncă, ci în temeiul programului intitulat schemă de plecări voluntare”.*

Soluția instanței de fond a fost confirmată de Înalta Curte de Casație și Justiție care la pag. .X. a Deciziei nr. .X./14.X.2009 conchide că *“fără posibilitate de tăgadă, aceste sume acordate în temeiul .X. nu au natura juridică a veniturilor salariale, astfel cum s-a reținut în sentința atacată, atâta vreme cât la momentul acordării lor, între beneficiarii plății și intimată nu existau raporturi de muncă, plățile fiind făcute după încetarea contractului de muncă.[...] Conform art.83 din Codul fiscal veniturile primite de părți, salariați în baza programului .X., sunt incluse în categoria venituri din alte surse și se impozitează cu 10%”.*

Organul de soluționare a contestației constată că prevederile legale referitoare la contribuțiile sociale menționate anterior, aplicabile în perioada 2006-2010, nu au suferit modificări esențiale față de cele aplicabile în anul 2004 care să influențeze baza de calcul a contribuțiilor sociale.

Chiar dacă Sentința civilă nr. .X./14.X.2008 pronunțată de Curtea de Apel .X. în dosarul nr. .X./ .X./2008, definitivă și irevocabilă prin Decizia nr. .X./14.X.2009 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de

Contencios Administrativ și Fiscal la data de 14.X.2009, tratează o altă perioadă decât cea analizată de organele de inspecție fiscală în prezenta cauză, neavând autoritate de lucru judecat, organul de soluționare a contestației reține că aceeași problemă dedusă judecării într-un litigiu dintre aceleași părți a fost soluționată irevocabil în sensul încadrării sumelor plătite de S.C. .X. SA salariaților disponibilizați în baza programelor .X. în categoria veniturilor din alte surse, rezultă că acest aspect reținut de instanță a dobândit putere de lucru judecat și în mod corect trebuie avut în vedere de organele de inspecție fiscală.

Organul de soluționare a contestației are în vedere dispozițiile art.431 alin.(2) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

“Oricare dintre părți poate opune lucrul anterior judecat într-un alt litigiu, dacă are legătură cu soluționarea acestuia din urmă.”

Prin această reglementare legiuitorul a adăugat funcționii negative a autorității de lucru judecat – interzicerea unei noi judecări asupra chestiunii litigioase tranșate și pe aceea pozitivă, dând posibilitatea oricăreia dintre părți să se folosească și să opună lucrul anterior judecat într-un alt litigiu în măsura în care ar avea legătură cu soluționarea pricinii ulterioare.

Se reține că anterior intrării în vigoare a Noului Cod de Procedură Civilă, în jurisprudența recentă a instanței supreme – decizia nr. .X./22.X.2008, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție secția comercială în dosarul nr. .X./ .X./2006, s-a precizat că *“din verificarea deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. .X. din 10 .X. 2006 se constată că obiectul acțiunii în anulare în primul litigiu ca și criticile din recurs antamează aceleași probleme de drept, care au primit deja o rezolvare prin chiar decizia menționată.”*

Ca urmare, având în vedere că organele de inspecție fiscală au asimilat sumele plătite de către S.C. .X. SA foștilor salariați în baza programelor .X. în perioada 2006-2010 în categoria veniturilor din salarii, cu consecința calculării și virării la bugetul de stat a contribuțiilor aferente, concluzionând că *“în urma inspecției fiscale nu s-au constatat deficiențe care să conducă la modificarea bazei de impunere și să determine diferențe suplimentare față de sumele înregistrate în evidența contabilă a societății”*, contrar celor reținute de instanță, se impune reanalizarea cauzei de către organele de inspecție fiscală pentru aceeași perioadă și aceleași obligații bugetare în conformitate cu dispozițiile legale incidente în materie și prin raportarea la considerentele Sentinței civile nr. .X./14.X.2008 pronunțată de Curtea de Apel .X., definitivă și irevocabilă prin Decizia nr. .X./14.X.2009 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Astfel, în temeiul art.216 alin.(3) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform căruia:

“(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare”,

coroborate cu alin.(3¹) al aceluiași articol și cu pct.11.6 din Ordinul nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care prevede:

“11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia[...]”,

se va desființa parțial Decizia de nemodificare a bazei de impunere nr. .X./23.X.2013, respectiv pentru suma de .X. lei, reprezentând contribuțiile sociale, urmând ca organele fiscale să reanalizeze cauza pentru aceleași obligații și aceeași perioadă avută în vedere prin actul administrativ desființat, în conformitate cu cele reținute anterior.

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei și în temeiul art. 216 alin.(3) și alin.(3¹) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct.11.6 din O.P.A.N.A.F. nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se :

DECIDE

1. Desființarea parțială a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .X./23.X.2013, respectiv pentru suma de .X. lei, reprezentând:

- .X. lei impozit pe profit
- .X. lei dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit
- .X. lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit,

urmând ca organele fiscale să reanalizeze cauza pentru aceleași obligații și aceeași perioadă avută în vedere prin actul administrativ desființat, în conformitate cu cele reținute în motivarea prezentei decizii.

2. Desființarea parțială a Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr. .X./23.X.2013, respectiv pentru suma de .X. lei reprezentând contribuții sociale aferente sumelor plătite foștilor salariați în cadrul programelor .X. 2006-2010, reprezentând:

- X. lei contribuție de asigurări sociale datorată de angajator
- X. lei contribuție individuală de asigurări sociale datorată de asigurați
- X. lei contribuție de asigurare accidente de muncă și boli profesionale
- X. lei contribuție de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator
- X. lei contribuție individuală de asigurări sociale de sănătate datorată de asigurați
- .X. lei contribuție pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate
- .X. lei contribuție de asigurări pentru șomaj datorată de angajator

- .X. lei contribuție individuală de asigurări pentru șomaj datorată de asigurați
- .X. lei contribuție la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, urmând ca organele fiscale să reanalizeze cauza pentru aceleași obligații și aceeași perioadă avută în vedere prin actul administrativ desființat, în conformitate cu cele reținute în motivarea prezentei decizii.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. sau Curtea de Apel .X. în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL